

<https://www.jpost.com/israel-hamas-war/article-780159> Mia Schem
When the rocket fire started, she and her friends started to drive away, but her car was fired on and set alight. One terrorist shot her in the hand at a close range, and she surrendered, getting out of the car. "I shouted: 'I don't have a hand, I don't have a hand.' **I said Shema Yisrael, I don't want to die.** Suddenly, a terrorist approached, and told my friend Elia [Toledano] to get up. [The terrorist] tied his hands. I haven't seen him since."

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף סא עמוד ב
בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה

רש"י מסכת ברכות דף סא עמוד ב ד"ה והיה מקבל
והיה מקבל עליו עול מלכות שמים - קורא קריאת שמע

Precedent is R Akiva

KS not ONLY a SPONTANEOUS reaction Rabbi Akiva

<https://www.etzion.org.il/en/download/file/fid/4456>

Rabbi Chaim Navon of Modiin

Rabbi Akiva is known as the archetype of Jewish martyrdom. Countless thousands followed in Rabbi Akiva's footsteps, offering their lives in martyrdom with the words of the Shema on their lips. We can understand why Rabbi Akiva may have chosen to recite the Shema as he offered himself for martyrdom. Surely there is no holier or nobler utterance. This, however, is not what the Gemara tells us:

*"When Rabbi Akiva was being led out for execution, **it was time to recite the Shema.** As [the Romans] were combing his flesh with iron combs, [Rabbi Akiva] **accepted upon himself the yoke of Heaven.**" (Berakhot 61b)*

Rabbi Akiva recited the Shema not because he was taken by its spiritual force and deemed it fitting for the occasion, but because "it was time to recite the Shema." Rabbi Akiva, the greatest halakhic sage, recognized and understood the way of Halakha. **He reached the pinnacle of his life not in a dramatic outburst, but in silent submission to God's authority through the fulfillment of Halakha under all circumstances and in every situation. Rabbi Akiva proved his total devotion to the Holy One, blessed be He, not by choosing a dramatic and exhilarating passage, but by continuing to bear the constant and eternal yoke of Halakha. This is the loftiest expression of Jewish heroism.**

בראשית (פרשת ויגש) פרק מו פסוק כט

וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מְרֻכָּבָתוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל-צְוֹאֲרָיו וַיִּבְכֶּה עַל-צְוֹאֲרָיו עוֹד:

רש"י בראשית (פרשת ויגש) פרק מו פסוק כט

(כט) ו אבל יעקב לא נפל על צוארי יוסף ולא נשקו, ואמרו רבותינו שהיה קורא את שמע:

Elevation of a Moment- Attaching experience to mltzva (RAW on SHAlom Bait on Shabbat)

גור אריה בראשית (פרשת ויגש) פרק מו פסוק כט
 ואמרו רבותינו ז"ל שהיה קורא קריאת שמע. והקשו למה יוסף לא קרא קריאת שמע כיון
 ששעת קריאת שמע היה, שדוחק לומר שהקדים או שאחר כי זריזין מקדימין (פסחים ד.),
 ושעה אחת לכלם, ועוד מנא לן שקרא קריאת שמע - שמא התפלל, ויש לתרץ כי יוסף קרא
 קריאת שמע, וקיימא לן כרבי יהודה (ברכות יג.) שבאמצע הפרק מפסיק לשאול מפני היראה,
 והיינו יראת אביו, ולפיכך היה מפסיק בקריאת שמע, אבל יעקב לא היה מפסיק וקרא קריאת
 שמע. אמנם יש לדעת ענין קריאת שמע שהיה קורא ובזה יתורץ מה שלא היה קורא יוסף
 קריאת שמע, לפי שכאשר בא יעקב וראה את יוסף בנו מלך, בא בלבבו אהבתו ויראתו של
 הקדוש ברוך הוא איך מדותיו הם טובות ושלמות, ומשלם שכר טוב ליראיו. וזהו מדת
 החסידים אשר יקרה להם טוב מתדבקים אל הקדוש ברוך הוא על הטובות והאמת שעשה
 עמהם. וזהו קריאת שמע שבו נזכר ייחוד מלכות שמים (דברים ו, ד) ואהבתו (שם שם ה).
 וראוי היה לקרות קריאת שמע כאשר בא אליו יוסף אחר הצער הגדול אשר היה לו
 בעבורו, ועתה ראה אותו מלך, היה אוהב את הקדוש ברוך הוא אשר עושה לו זה, וקבל
 מלכותו ואהבתו ויראתו, וזהו נכון למבין

Q & A of R Meir Tzvi Bergman (Heard from R Michael Parnes)

Why not Hodu Lashem?

Basruch Shem is a Missive/Challenge for the Future

Vayechi Version 9 See Pesachim 56a)

רמב"ם הלכות קריאת שמע פרק א הלכה ד
 הקורא קריאת שמע כשהוא גומר פסוק ראשון אומר א בלחש ברוך שם כבוד
 מלכותו לעולם * ועד וחוזר וקורא כדרכו ואהבת את יי' אלהיך עד סופה, ולמה קורין כן
 מסורת היא בידינו שבשעה שקבץ יעקב אבינו את בניו במצרים בשעת מיתתו ציום
 וזרזם על יחוד השם ועל דרך ה' שהלך בה אברהם ויצחק אביו ושאל אותם ואמר להם
 בני שמא יש בכם פסלות מי שאינו עומד עמי ביחוד השם כענין שאמר לנו משה רבינו
 פן יש בכם איש או אשה וגו' ענו כולם ואמרו שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, כלומר
 שמע ממנו אבינו ישראל יי' אלהינו יי' אחד, פתח הזקן ואמר ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד, לפיכך נהגו כל ישראל לומר שבח שבח ב' ישראל הזקן אחר פסוק זה

Derash moshe 2

Reality of Galut- Even for the 12

Giving Credit for Religious Achievement

ולזול שלא נשמר כהוגן בהזכרת השם שהוא חוסר
 יראה, לכן צריך חזוק. ולכן הוא כעין גנאי לנו מה
 שצריך חזוק לחיוב אמונתנו וגם אין זה כבוד
 שמים כשנימא שאנו מתרשלין ח"ו, לכן דימה ר'
 יצחק משם דבי ר' אמי לבת מלך שהריחה ציקי
 קדרה שיש לה גנאי אבל מוכרחין ליתן לה, כ"כ
 הוא לנו, שאף שהוא גנאי לנו הוא עכ"פ דבר
 מוכרת, ומטעם זה אומרים בחשאי. וניחא מה
 שביו"כ שאז מחוייבין אנו להתודות אומרים בקול
 רם, לומר שאנו מבקשים עצות לחזק אמונתנו
 ולשמור כל התורה, שזה מועיל להתשובה.

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה
 לכם את אשר יקרא אתכם באחרית
 הימים (מט:א). הא דיעקב אמר ברוך שם כבוד
 [עין פסחים נו.] ובתורה לא אמר הקב"ה למשה
 לכתוב, נראה דהוא כשצריכין חזוק משום
 שנמצאים בין העכו"ם יש לומר בשכמל"ו שלא
 נתרשל ח"ו באמונתנו ממה שרואין העכו"ם
 מצליחין, אבל בדור המדבר שראו כל המופתים
 וקבלת התורה ולא היה שום חשש רפיון מהאמונה
 לא הוצרכו לומר. וראיה קצת ממה שאומרים
 בשכמל"ו כשאמר ברכה שאינה צריכה שהוא כעין